

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:
Cím: *A Szépművészeti Múzeum
új fiókképtára*
Forrás: *Budapesti Hírlap*

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Idő

"1925"

Személy

A Szépművészeti Múzeum új fiókképtára ^{1925. 7. 16.}

— A régi Múcsarnok első emeletét a kultuszminiszter a Szépművészeti Múzeumnak engedte át. — Petrovics Elek főigazgató nyilatkozata —

Még a múlt év őszén történt, hogy az Országos Magyar Gyűjtemény Egyetem tanácsa Petrovics Eleknek, a Szépművészeti Múzeum főigazgatójának a kezdsére azzal az előterjesztéssel fordult Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszterhez, hogy az Andrássy-úti régi Múcsarnok első emeletének helyiségeit, amelyek kilenc teremből és megfelelő irodahelyiségekből állanak, engedje át a Szépművészeti Múzeumnak abból a célból, hogy ott egy fiókképtárat rendezzen be a legujabb magyar művészet számára. Amint értesülünk, Klebelsberg gróf kultuszminiszter a múlt napokban meghozta ebben az ügyben döntését, még pedig úgy, hogy elfogadta a javaslatot és elrendelte a helyiségeknek a Szépművészeti Múzeum részére való átadását.

Az Andrássy-úti régi Múcsarnokot a 70-es évek derekán a Képzőművészeti Társulat építtette Láng Adolf építésszel, aki Budapestnek egyik legizlésebb középületét alkotta meg benne. Külön érdekességet adnak az épületnek Lotz Károly szép freskói. Itt rendezte kiállításait a Képzőművészeti Társulat egészen a milléniumig, amikor elkészült a városligeti új Múcsarnok. Ettől kezdve az Andrássy-úti szép kis palotát igen különböző célokra használták. Volt benne Plasztikon, Vasúti- és Hajózási Klub, majd Tanszermúzeum, az alsó helyiségekben pedig kabaré. Csak éppen a képzőmű-

vészetek szorultak ki belőle. 1918-ban a Képzőművészeti Társulat eladta az épületet az Állat- és Takarmányforgalmi részvénytársaságnak 1 millió 600 ezer koronáért, s az eladási szerződésbe belefoglalták, hogy a részvénytársaság feloszlása esetére egy éven belül a kultuszminisztériumnak van joga átvenni az épületet az eredeti vételáron. A háboru után a kultuszminisztérium élt is ezzel a jogával.

Igy lett a Múcsarnok az államé és kezelését a kultuszminisztérium művészeti ügyosztálya vette át. A tanszermúzeumot aztán kiköltöztették, az épületet tavaly némiképpen kitarozták és a kultuszminiszter intenciói szerint újra a művészet szolgálatába állították. A földszinti helyiségekben a soká hajléktalan Iparművészeti Társulat jutott állandó hajlékhoz. Az emeleti helyiségekben eredetileg művészeti kiállításokat szándékoztak rendezni, de mivel erre a célra elegendő más helyiség van Budapesten, ezek a helyiségek többnyire kihasználatlanul állottak, míg most aztán a Szépművészeti Múzeum kapta meg őket egy fiókgaléria számára. A szuterénhelyiségekben a Nemzeti Színház Kamara Színháza van még ezidő szerint elhelyezve, mely azonban tudvalevően a

(Oldal)

Blaža Lujza-színházba készül átköltözni. Így a régi Múcsarnok. — miután soká szolgált eredeti rendeltetésétől idegen célokat, — most megint visszatér oda, ahonnan elindult: a magyar alkotóművészet szolgálatához.

A régi Múcsarnokban készülő galéria hírére felkerestük Petrovics Eleket, a Szépművészeti Múzeum főigazgatóját, aki a következőket mondta erről a dologról:

A kultuszminiszter annak azt az elhatározását, amely módot ad a régi Múcsarnok első emeletén egy új magyar képtár berendezésére, csak örömmel veheti tudomásul mindenki, aki szívén viseli a magyar művészet ügyét. Fontos és maradandó jelentőségű elhatározás ez. A magyar művészet anyagát a Szépművészeti Múzeum épületében ma már nem lehet azzal a teljességgel és olyan nagyszabású módon bemutatni, amint szeretném s amint azt a múzeum anyaga meg is engedné. 1920-ban gyökeresen átrendeztem modern képtárunkat, de azóta a nehéz viszonyok ellenére, ismét jóval meggazdagodott a múzeum magyar képtára, mert a hazai művészet anyagát törekszem az elérhető legnagyobb teljességben gyűjteni és fejleszteni, úgy fogván fel a dolgot, hogy ez első és természetes kötelesség, amelyet a világ összes múzeumaival közlünk, és amelyet el is kell végeznünk. Így aztán ma már oda fejlődött a dolog, hogy a magyar anyagot, közte sok új

szerményét, részben egyáltalában nem lehet kiállítani, részben pedig csak olyan módon, amely a hatás rovására megy. Az a szerencsés körülmény, hogy új helyiségekre tett szert a múzeum, módot fog adni arra, hogy a magyar művészetet, közművelődésünknek ezt a hódításra alkalmas, kitünő ágát, teles gazdagságában mutassuk be a hazai és az idegen közönségnek.

— A megosztást olyanformán tervezem, hogy a Szépművészeti Múzeumban marad a XIX. századi magyar művészet anyagából mindaz, ami már történetileg többé-kevésbé lezárt idő terméke, s az új gyűjteménybe kerül az, ami szorosabban a jelenkor művészetéhez tartozik. Elválasztó határ körülbelül a millénium ideje lenne, amely egyúttal a napjainkba átnyúló újabb művészi törekvések erőteljesebb fellépésének időpontját is jelzi. Így egyfelől a régi Múcsarnokban egy vonzó, érdekes, az élettel elevenebb kapcsolatban levő új gyűjteményt nyerünk, másfelől lehetővé válik, hogy a magyar művészetnek a Szépművészeti Múzeumban maradó régebbi anyagát a legujabb szerzeményekkel kiegészítve, igazán műtörténeti keretkedéssel állítsam ki

s egyuttal dülőre vigyem a muzeumi képlár rendezésének sok olyan problémáját, melyet most a hely elégtelensége miatt nem lehetett egészen jól megoldani.

— Nem dicsekedhetünk azzal, hogy olyan bővében leszünk a helynek, mint pl. Bécs vagy Berlin, ahol egymásután foglalták le a volt uralkodócsaládok palotáit muzeumi célokra, vagy München, ahol az egykori Szecesszió egész épületét egy modern, állami képtár berendezésére fordították, de amit nyerünk, azt is nagyon

meg kell becsülnünk a mai viszonyok között. Részemről nagy kedvvel fogok hozzálátni a régi Mücsarnok helyiségeinek berendezéséhez, amelyekhez annyi szép emléke fűződik művészetünk multjának s igen hálás vagyok a kultuszminiszter urnak a magyar muzeumi ügyre nézve nagyfontosságú intézkedéséért, nemkülönben a Gyűjtemény-Egyetem tanácsának s ott helyet foglaló kollégáimnak, akik a kérdésnek ezt a megoldását lelkesedéssel és önzetlen jóakarattal támogatták.